

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (74) أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا. (75)

“Onlar: Rabbimiz! Bize eşlerimizden ve çocuklarımızdan gözümüzün aydınlığı olacak insanlar ihsan et ve bizi, Allah’a karşı gelmekten sakınanlara önder yap, derler. İşte onlara, sabretmelerine karşılık cennetin en yüksek makamı verilecek, orada hürmet ve selamla karşılanacaklardır.” (Furkan, 25/74-75)

Kıymetli Kardeşlerim!

Aile Allah’ın Nimet ve İhsanıdır. İnsan için aile bir lütuftur. Temeli İslami değerlerle inşa edilmiş aile kurumunda huzur, mutluluk ve neşe vardır. Bunun yanında, ailede huzursuzluk olması tüm bireyleri olumsuz etkiler. Çeşitli sebeplerden dolayı çıkan problemleri dinimizin tavsiyelerine uyarak düzeltme yoluna gidilmelidir. Aile yapısının sağlam temeller üzerine oturması için **“Ailede din eğitimi”** konusuna önem verilmelidir. Mutlu yarınlar için bu gereklidir. Bu konuya önem verildiği takdirde aile bir saadet yuvası haline gelir.

Bizler dünya ve ahiret mutluluğunu istiyorsak, Rabbimizin emirlerine uymalıyız.

Yüce Rabbimiz Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyuruyor:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ.

Ey inananlar! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyunuz... (Tahrîm, 66/ 6)

Bu ilâhî emir gereğince her Müslüman, kendisini ve ailesini Cehennem ateşinden korumak için elinden gelen çabayı sarf etmelidir.

Hz. Ömer (r.a.): Yâ Rasûlallah! Nefislerimizi koruruz fakat ailemizi nasıl koruyabiliriz? demişti. Allah Rasûlü (s.a.s.) Efendimiz şöyle buyurdu: **Allah’ın sizi nehyettiği şeylerden onları nehyeder ve Allah’ın size emrettiği şeyleri onlara emrederseniz. Bu şekilde onları korumuş olursunuz.** (Hakk Dini Kur’an Dili, c; 6 sh: 5112)

Bizler inananlar olarak Rabbimizin emirlerini uymalıyız. ‘O’ şöyle buyuruyor;

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى.

“Ailene namazı emret; kendin de ona sabırla devam et. Senden rızık istemiyoruz; (aksine) biz seni rızıklandırıyoruz. Güzel sonuç, takvâ ilemdir.” (Tâ hâ 20/132)

Çocuklarımızdan Sorumluyuz!

Müslüman bir anne ve baba, çocuklarının eğitiminden, terbiyesinden ve iyi bir şekilde yetiştirilmesinden sorumludur. Peygamber Efendimiz (s.a.s.) hadisi şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ: كُلُّكُمْ رَاعٍ وَكُلُّكُمْ مَسْنُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، فَالْإِمَامُ رَاعٍ وَمَسْنُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ، وَهُوَ مَسْنُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا رَاعِيَةٌ، وَهِيَ مَسْنُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا، وَالْحَادِمُ فِي مَالِ سَيِّدِهِ رَاعٍ، وَهُوَ مَسْنُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ.

“Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden mes’ulsünüz. İmam çobandır ve sürüsünden mes’uldür. Erkek ailesinin çobanıdır ve sürüsünden mes’uldür. Kadın, kocasının evinde çobandır, o da sürüsünden mes’uldür. Hizmetçi, efendisinin malından sorumludur ve sürüsünden mes’uldür.” (Buhârî, Ahkâm 1, Cum’a 11, İstikrâz 20, Itk 17, 19, Vesâya 9, Nikâh 81, 90; Müslim, İmâret 20, (1829); Tirmizî, Cihâd 27, 1705)

Muhterem Müslümanlar!

İnançlar, değerler, gelenekler ve iyi alışkanlıklar, daha çok âile içinde kazanılır. Çünkü çocuğun şahsiyetini kazandığı devre, âile içinde geçer. Onun en çok sevdiği, inandığı, güvendiği ve özendiği ideal tip, anne ve babadır. Anne ve babanın evlatlarını din konusunda eğitmeleri için başta kendilerinin Kur’an ve

sünnete uygun yaşamaları gerekmektedir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v)'in şu uyarısını unutmamak icab eder: Hz. Peygamber (s.a.v) şöyle buyuruyor;

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيُمَجِّسَانِهِ...

“Her çocuk fitrat üzerine doğar, onu anne ve babası Yahudileştirir veya Hıristiyanlaştırır veya Mecusileştirir.” (Müslim, Kader 22)

Kur'an-ı Kerim'e baktığımız da görürüz ki; birçok Peygamber, Allah'tan hayırlı bir nesil talebinde bulunmuştur.

هَذَاكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ.

“Orada Zekeriyya, Rabbine duâ etti: ‘Rabbim! Bana tarafından hayırlı bir nesil bağışla. Şüphesiz sen duâyı hakkıyla işitensin, dedi.” (Al-i İmran, 3/38)

Hz. İbrahim (a.s.)’da Allah’a şöyle yalvarmıştır;

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ.

“Rabbim! Bana sâlihlerden olacak bir evlat ver.” (Saffat, 37/100)

Yine Hz. İbrahim (a.s.)’ın nesli için yaptığı dua Kur’an-ı Kerimde şöyle geçmektedir;

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ.

“Ey Rabbim! Beni ve soyumdan gelecekleri, namazı devamlı kılanlardan eyle. Ey Rabbimiz! Duâmı kabûl et!” (İbrahim, 14/40)

Müslümanlar olarak bizlerinde hedefi hayırlı nesiller yetiştirmek olmalıdır. Bu düşünceyle gerekli adımları atmalyız; Ailemiz için özel zaman ayırmalı, eşimiz ve çocuklarımızla kaliteli zaman geçirmeliyiz. Aile içinde din eğitimi alan çocuklarımız;

Doğruluk, cömertlik, merhamet, kanaat ve şükür etme, israftan kaçınma, sorumluluk duygusu, okuma alışkanlığı, temizlik alışkanlığı, girişimcilik, para idaresi, iyimserlik, dua ve ibadet etme vb. konularda ziyetlenmelidirler. Bunlar dünya ve ahiret saadeti için gereklidir. Bizler ailemiz içinde güzel yaşantımız yanında nasihatlerimiz ile de din eğitiminde çocuklarımıza faydalı olmaya çalışmalıyız.

Sözlerimizi yüce Kitabımız Kur’an-ı Kerim’de, geçen ve bizlere örnek teşkil eden, Yakub (a.s.) ve Lokman (a.s.)’ın evlatları için yaptığı nasihatleriyle noktalıyoruz.

Rabbim istifade etmeyi nasib eylesin.

وَوَصَّىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ.

“Bunu (Müslüman olmayı) İbrahim de kendi oğullarına vasiyet etti. Yakub da: Oğullarım! Allah sizin için bu dini (İslâm’ı) seçti. O halde sadece Müslümanlar olarak ölünüz (dedi).” (Bakara, 2/132)

Lokman (a.s) Oğluna, öğütlerine devamla şöyle demişti:

يَا بُنَيَّ إِنَّهَا إِنْ تَكَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَاوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ.

“Yavrucuğum! Yaptığın iş (iyilik ve kötülük), bir hardal tanesi ağırlığında bile olsa ve bu bir kayanın içinde veya göklerde yahut yerin derinliklerinde bulunsun, yine de Allah onu (senin karşına) getirir. Doğrusu Allah, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.” (Lokman, 31/16)

Erzincan İl Müftülüğü

Ekim / 2020